

Львівський національний університет
імені Івана Франка

Юридичний факультет

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ І ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Матеріали XXVII звітної
науково-практичної конференції

Частина 1

5–6 лютого 2021 р.

Львів
2021

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на XXVII звітну науково-практичну конференцію «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні», яка буде проводитись на базі юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка 5–6 лютого 2021 р.

Матеріали доповідей і повідомлень опубліковано в авторській редакції.

Редакційна колегія:

- проф. В. М. Бурдін (голова);
- доц. Н. В. Стецик (відп. секретар);
- проф. І. Й. Бойко;
- проф. П. Ф. Гураль;
- проф. В. П. Кіселичник;
- проф. М. М. Кобилецький;
- проф. В. М. Коссак;
- проф. В. М. Косович;
- доц. В. І. Маркін;
- проф. В. Т. Нор;
- проф. П. Д. Пилипенко;
- проф. О. С. Яворська

Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: матеріали XXVII звітної науково-практичної конференції (5–6 лютого 2021 р.): у 2-ох ч. Ч. 1. Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2021. 259 с.

журнал «Часопись правнича» (під редакцією Костя Левицького виходив до 1900 року, а з 1900 року журнал отримав назву – «Часопись правнича і економічна» і нового редактора – С. Дністрянського).

З нагоди 100 річчя від народження Т. Г. Шевченка у Львові 25 травня 1914 року було скликано Перший з'їзд українських правників на якому Станіслав Дністрянський виголосив змістовну доповідь про «Права народу». У ній він наголосив на природному праві кожного народу чи національної групи на самовизначення та власний розвиток. Окремо відзначив С. Дністрянський значення творчості Т. Г. Шевченка для українців словами: „... зібралися українські правники вшанувати пам'ять найбільшого Генія України, Апостола правди і науки. Ідея Тарасова глибока як море, могутня як Бог. Це правда і справедливість.... Все, що є духові найближче, все, що він полюбив найбільше в життю, бажає собі бачити свобідним. Свобідна людина, свобідний народ, свобідна земля. Не вільно торгувати ні людом, ні землею всім даною...»

Отже, на початку ХХ століття до проголошення УНР та ЗУНР, а також їхнього об'єднання, українці вже мали сформовану ключову державницьку позицію, яку втілювали в життя на основі ідей багатьох вищевказаних визначних культурних, громадських, політичних та наукових діячів, які політично, культурно та науково доводили, що українці мають право на самовизначення свого народу та проголошення власної української національної держави.

ПРАВОВИЙ СТАТУС СУДДІВ КРАЙОВИХ СУДІВ У ГАЛИЧИНІ (1850-1918)

Ковальчук І.

Львівський національний університет імені Івана Франка

Важливим етапом державно-правової модернізації Австрійської імперії стала революція 1848–1849 рр. Ухвалені в той час конституційні зміни закріпили розподіл влади на виконавчу, законодавчу і судову, гарантували окремі громадянські права, встановили порядок ухвалення законодавчих актів та визначили характер судочинства. Внаслідок прийняття низки законів упродовж 1850–1855 рр. відбулося формування нового судоустрою Австрійської держави, зокрема і на території Галичини. Характерною особливістю цих змін стала відмова від домінального судочинства і поступова, а з 1867 р. цілковита відмова від делегування судових функцій місцевим органам влади. Судоустрій набув триступеневого вигляду: повітові суди – крайові/окружні суди – вищі крайові суди. Закладена всередині ХІХ ст. система судочинства з невеликими змінами проіснувала в Галичині до завершення Першої світової війни.

Створення колегіальних судових органів в Галичині – крайових судів – базувалося на Законі від 14 вересня 1852 р. і припадає на середину ХІХ ст. Ста-

ном на 1914 р. тут функціонувало 19 крайових і 12 окружних судів у Східній Галичині і Буковині та 7 у Західній Галичині. Починаючи з 1868 р. всі крайові суди, крім Львівського і Краківського, стали називатися окружними, хоч їхня компетенція практично не змінилася. Крайові суди виступали трибуналами I інстанції для визначених округів, а також трибуналами II інстанції (апеляційними) для повітових судів в округах своєї компетенції. До юрисдикції крайових судів належали усі цивільні і кримінальні справи, які не входили до компетенції інших судів. У кримінальних справах (злочини в сфері політики та преси), де передбачалося тривале ув'язнення, при крайових судах функціонували суди присяжних.

Компетенція крайових судів у Галичині визначалася низкою законів, зокрема Законом від 14 вересня 1852 р., міністерських розпоряджень від 19 січня 1853 р., Закону від 11 червня 1868 р., Закону від 26 квітня 1873 р., Закону від 1 серпня 1895 р. (юрисдикційна норма), Закону від 27 листопада 1896 р. (організаційна норма), цивільно-процесуальних і кримінально-процесуальних кодексів.

Крайові суди, як колегіальний орган, склалися з трьох суддів для цивільних справ і чотирьох – для кримінальних. Ці суди очолювали президенти, а у великих судах, наприклад у Львівському і Краківському була передбачена посада віце-президента (згодом двох віце-президентів). Структурно крайові/окружні суди поділялися на цивільний та кримінальний відділи (сенати). Крім того, у їх складі функціонували крайова табуля, судова канцелярія, відділ цивільно-судових депозитів, в'язниці, відділ у торговельних справах тощо.

Крайові суди діяли як колегіальні судові органи, а сама колегіальність вважалася вищим ступенем судочинства, що забезпечує безсторонність й об'єктивність. Цивільні справи крайові суди розглядали у кількості трьох, а кримінальні – чотирьох суддів. Авторитетний галицький правник Кость Левицький звертав увагу на подвійні стандарти, адже справи у повітовому суді розглядав один суддя, а в крайових – троє. Причину цього він вбачав, передусім, у тому, що «єсмо за убогі до обсади всіх судів повітових потрібними силами суддів до збірного (колегіального – *І. К.*) судоводства, а знов, з другого боку, заряд державний не може спромочись на потрібні фонди до значного побільшання видатків на судівництво».

Важливим аспектом виступала правоздатність судів, під якою ми розуміємо умови, на підставі яких особистий склад суду вважався легітимним, здатним розглядати справи, які виносилися на його розгляд. Ці умови, як правило, передбачали три складові: 1) службову легітимацію суддів; 2) кількісний склад суду; 3) відношення суддів до сторін процесу і самої справи. Якщо розглянути детальніше, то передбачалося, що склад суду буде законним, якщо до нього входять судді, призначені у законний спосіб, відповідають певним фізичним якостям (не глухі, не сліпі) та правовим нормам (належна юридична освіта, службовий стаж, громадянство, дієздатність). З огляду на кількість, суд вважався правоздатним, якщо він розглядав справу згідно передбачених норм, тобто, в нашому випадку – крайових судів, був колегіальним. I, третє, суд був легітимним, якщо суддя (або судді) не мали особистих відносини до справи або сторін

справи, тобто не виступали заінтересованою стороною (родинні відносини, матеріальне зацікавлення тощо). При наявності факту заінтересованості у справі, здійснювали відвід судді.

Суддею крайового суду мав право стати австрійський громадянин з юридичною освітою, яка склала три теоретичні екзамени, передбачені розпорядженням Міністра визнань і освіти від 30 липня 1850 р. Це розпорядження значною мірою було підтвержене новим розпорядженням цього ж міністерства від 2 жовтня 1855 р. (в частині §§ 5 і 6). Однак § 7 передбачав, що суддею можна стати й той, хто не навчався в університеті, а на підставі спеціального дозволу Міністра визнань і освіти (в архівних матеріалах Крайового суду Львова подібних випадків ми не виявили – *I. К.*). Зокрема, певними привілеями володіли колишні військовослужбовці, котрі відслужили в армії мінімум 12 років або ж отримали поранення під час бойових дій (цей пункт додатково врегульовано у 1872 р.). Останнє регулювання процедури посідання суддівських посад в Австро-Угорщині відбулося 20 квітня 1893 р., яке передбачало не тільки теоретичні екзамени, але й практичний суддівський іспит.

Особовий склад колегіальних судових органів – крайових й окружних судів, а також кваліфікаційні вимоги до їхніх працівників було передбачено у міністерських рескриптах від 10 вересня і 18 жовтня 1853 р. Проте, в умовах реформування австрійського судочинства, відбулися певні зміни. Зокрема, ці зміни були передбачені розпорядженнями Міністерства юстиції спершу від 22 травня 1873 р., а згодом від 5 травня 1897 р. (кількість працівників канцелярії була врегульована окремо лише у 1910 р.). Крім того, судді крайових судів, як зрештою і судді інших судів, підлягали періодичній оцінці професійної придатності. Для цього кваліфікаційною комісією Вищого крайового суду, в компетенції якого перебувало подання на призначення/переведення суддів, заповнювався т.зв. «кваліфікаційний табель» (*Tabela poglądowa kompetentów o posadę; Spis kwalifikacyi*). Він містив дев'ять визначальних питань, відповіді на які формували загальну оцінку судді. Серед таких питань, зокрема, значилися: «Фахова підготовка (знання законів, необхідних для здійснення своїх повноважень)», «Здібності і вміння», «Старанність та сумлінність при виконанні обов'язків», «Знання мов», «Ефективність праці», «Поведінка», «Придатність до призначення на керівні посади» тощо.

В Австрії, а згодом і в Австро-Угорщині, усталилася практика поділу службовців на 12 рангів – *Rangklassen*, від чого залежала платня та займана посада. Імператорський патент від 3 травня 1853 р. регулював внутрішню організацію і службові стосунки в судах, акцентуючи на потребі зайняття суддівських посад висококваліфікованими спеціалістами. 3 червня 1854 р. міністри внутрішніх справ і фінансів видали розпорядження, які визначали приналежність працівників крайових і повітових адміністрацій, у т.ч. суддів, до V–XI рангів. Судові урядники до VI рангу призначалися імператором, від VII рангу – міністром юстиції. Це означало, що імператорська номінація стосувалася президентів, віце-президентів і суддів Вищих крайових та крайових судів (§7 імператорського патенту від 3 травня 1853 р.).

Персональний склад для колегіальних судів (крайових і вищих крайових) визначався міністерськими рескриптами від 10 вересня і 18 жовтня 1853 р., а для повітових – від 13 липня 1868 р. Наступні зміни відбулися внаслідок ухвалення Закону від 21 травня 1873 р. і міністерського рескрипту від 22 травня 1873 р. У 1875 р. кількість суддівських посад для крайових і окружних судів на території округу Вищого крайового суду у Львові виглядала таким чином: президентів крайових судів V рангу – 2, віце-президентів крайових судів VI рангу – 1, президентів окружних судів VI рангу – 5, суддів крайових судів VII рангу – 85, ад'юнктів колегіальних судів (тут не розведено штат вищого крайового, крайових й окружних судів) – 67, директор крайової і міської табулі VIII рангу – 1, віце-директор крайової і міської табулі IX рангу – 1, начальник міської табулі IX рангу – 1, начальник крайової і міської табулі IX рангу – 1, табулярних ад'юнктів X рангу – 20, директор допоміжного відділу крайового суду у Львові – 1 (в інших крайових судах ця посада не була передбачена з огляду на меншу територію їхньої діяльності), помічників-ад'юнктів крайового суду у Львові IX рангу – 5, канцеляристів XI рангу при колегіальних судах – 85 (для порівняння, в повітових – 165), возних крайових судів – 36 (в окружних судах – 40 осіб). Загалом, кількісний склад осіб, задіяних до роботи у колегіальних й одноособових судах в межах округу територіальної компетенції Вищого крайового суду у Львові складала: 987 урядників, з яких 655 суддів і помічників суддів, а решта канцеляристів і допоміжний персонал.

Згідно австрійських нормативних вимог, крайові та окружні суди мали чітку структуру, що свідчила про її організаційно-правову будову. У Східній Галичині вони склалися з: президентів (V рангу), віце-президентів (VI рангу; в ситуації, коли округ конкретного суду був достатньо великим), суддів (станом на 1910 р. суддівський штат у Львівському окрузі складав 325 суддів, з яких 244 працювали при колегіальних, а 81 при повітових судах), помічників (частина на платній основі, а інша частина – на громадських засадах), ад'юнктів. При крайових судів функціонувала канцелярія, яка складалася з: директора (VIII рангу), старшого начальника канцелярії (IX рангу), 12-ти старших канцеляристів, 10-ти начальників канцелярії для окружних судів (X рангу), трьох виконавчих урядників (X рангу; два при Крайовому суді у Львові і один при Крайовому суді у Чернівцях), 8-х асистентів (XI рангу; три у Львові, два у Чернівцях, по одному в Перемишлі, Станіславові і Тернополі), офіціалів (при колегіальних судах всього 33 особи), канцеляристів (XI рангу; 251 при колегіальних судах).

Історико-правовий аналіз історичних джерельних матеріалів свідчить про чітку як для того часу структуру крайових (окружних) судів. Кількісний склад (чисельність штату) крайових судів у Східній Галичині залежав від розмірів округу й кількості населення у ньому. Крайові суди очолювали президенти; у більших судах були передбачені посади віце-президентів, які одночасно були керівниками кримінальних сенатів. У Крайовому суді Львова наприкінці XIX ст. введено посаду II віце-президента. До колегії Крайового суду входили президент суду (голова) і президенти (керівники) сенатів.

Використовуючи порівняльно-правовий метод можна стверджувати, що Крайовий суд у Львові станом на 1887 р. був достатньо розвинутим і організованим, ніж в інших коронних краях Австро-Угорської імперії. Він складався з президента, віце-президента, 28-ми суддів-радників, 2-х секретарів, 21 ад'юнкта; директора і заступника директора крайової табулі, начальника міської табулі, 18-ти табулярних ад'юнктів; директора та 5-ти ад'юнктів допоміжного відділу (уряду), 29-ти канцеляристів; 9-ти судових лікарів, 2-х душпастирів; керівника в'язницями, 24-х тюремних наглядачів, 31 возного і 7-х їхніх помічників, виконавця покарань. Для порівняння, Крайовий суду у Чернівцях складався з: президента, радника Вищого крайового суду, 8-ми суддів-радників крайового суду, 3-х секретарів, 8-ми ад'юнктів, 1 ад'юнкта *extra statum* (позаштатного) до закладення ґрунтових книг, 25-х аускультантів; директора та 2-х ад'юнктів канцелярії, начальника і 2-х ад'юнктів крайової табулі, секретаря, що вносив записи до ґрунтових книг, 8-ми канцеляристів; 1 старшого та 12-х звичайних тюремних наглядачів, 8-ми возних і 2-х їхніх помічників.

ДО ПИТАННЯ ЩОДО ПОНЯТЬ «НАРОД» І «НАЦІЯ» В ІСТОРИКО-ПРАВОВІЙ ПЛОЩИНІ УКРАЇНИ

Кольбенко А.

Львівський національний університет імені Івана Франка

Народ і нація – це безумовно історичні явища, які формувалися протягом багатьох століть. У їхньому змісті проглядаються етнічні, культурні, соціальні, економічні та інші чинники. Досить часто ці два поняття розглядаються як тожні та взаємозамінні. Тому, важливо їх розглянути з історико-правового погляду через їхній генезис та закріплення у сучасному законодавстві України.

Але спочатку з'ясуємо як ці поняття розглядаються з філологічної точки зору. Зокрема, у Великому тлумачному словнику української мови, який рекомендовано Міністерством освіти і науки України у 2001 р., автором і головним редактором якого є В. Т. Бусол, ці два поняття мають дещо різне змістове навантаження.

Поняття «нація» подається, як конкретно-історична форма спільності людей, об'єднаних єдиною мовою і територією, глибинними внутрішніми економічними зв'язками, певними рисами культури і характеру. В той же час поняття «народ» – це населення держави, жителі країни.

З цього випливає, що поняття «нація» є найбільш поєднане з поняттям «етнос». Етнос розглядається як стійке соціальне угруповання людей, що виникло упродовж тривалого історичного розвитку на певній території, де люди мають переважно спільне походження, мову, культуру, усвідомлення власної єдності та відмінності від інших етносів. Важливими ознаками етносу є також спільні звичаї, обряди, моральні цінності, релігія та ментальність.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ ТЕОРЕТИКО–ПРАВОВИХ НАУК

Гулько Н.

ЗАПОБІГАННЯ ПІДВИЩЕНОМУ РІВНЮ ДИНАМІЗМУ КОРИГУЮЧОЇ
ЗАКОНОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД 3

Дудаш Т.

СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВОВОГО АРГУМЕНТУВАННЯ
Й ПРАВОВОЇ АРГУМЕНТАЦІЇ..... 6

Косович В.

ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ»:
ЯКІ ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ
НЕ ЗНАЙШЛИ У НЬОМУ ВІДОБРАЖЕННЯ? 8

Луць Л.

ПРАВОВА НАУКА: ЕМПІРИЧНИЙ ЧИ ТЕОРЕТИЧНИЙ РІВЕНЬ?..... 12

Мирицало П.

ПРИРОДНЕ ПРАВОРОЗУМІННЯ:
ДО ПИТАННЯ ПРО КЛАСИФІКАЦІЮ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ..... 15

Мочерад А.

ПРАВОІНТЕРПРЕТАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ 16

Наконечна А.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПЛИВУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
НА ЗАДОВОЛЕННЯ ЛЮДСЬКИХ ПОТРЕБ ТА ІНТЕРЕСІВ:
ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ..... 18

Настасяк І.

«ПРАВОВА ДІЯЛЬНІСТЬ» ТА «ЮРИДИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ»:
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ 22

Ничка Ю.

СВОБОДА ВИРАЖЕННЯ ПОГЛЯДІВ АДВОКАТА
ТА ІНТЕРЕСИ ПІДТРИМАННЯ АВТОРИТЕТУ СУДУ:
НА МАТЕРІАЛАХ ПРАКТИКИ ЄСПЛ 25

Рабінович П., Томіна О.

БУТТЄВІ ПРАВА ЛЮДИНИ ЯК ВТІЛЕННЯ ДІАЛЕКТИЧНО-
СУПЕРЕЧЛИВОЇ ЄДНОСТІ ОБ'ЄКТИВНОГО ТА СУБ'ЄКТИВНОГО 28

Семків В.

СТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ПОЛІТОЛОГІЇ В УКРАЇНІ..... 29

Стецик Н.

ЄДНІСТЬ ТА РОЗВИТОК
ПРЕЦЕДЕНТНОЇ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ: ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ 32

Циган П.

ПРАВО ОБИРАТИ ТА БУТИ ОБРАНИМ ДО ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ДОКТРИНАХ СУЧАСНИХ ТЕЧІЙ ПРОТЕСТАНТИЗМУ (П'ЯТИДЕСЯТНИКИ, БАПТИСТИ, АДВЕНТИСТИ)	35
---	----

СЕКЦІЯ ІСТОРИКО–ПРАВОВИХ НАУК**Бабой А.**

ПЕРЕДУМОВИ ПРИЙНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ ПОЛЬЩІ 1928 Р.	38
--	----

Бойко І.

МІСЦЕ І РОЛЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ 1710 Р. В БАГАТОВІКОВІЙ ІСТОРІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ	39
---	----

Гутів Б.

ЕДИКТ ГАЛЛІЄНА – ПЕРШИЙ ТОЛЕРАНТНИЙ ПРАВОВИЙ АКТ ЩОДО ХРИСТИЯНСЬКОЇ РЕЛІГІЇ	47
--	----

Доль І.

ДОКАЗИ ЗА КОДЕКСОМ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ НІМЕЧЧИНИ 1532 РОКУ	49
---	----

Коваль А.

РОЛЬ УКРАЇНСЬКИХ ПРОСВІТНИКІВ ТА ГРОМАДСЬКИХ ДІЯЧІВ У ПРОГОЛОШЕННІ ТА ОБ'ЄДНАННІ УНР ТА ЗУНР	51
---	----

Ковальчук І.

ПРАВОВИЙ СТАТУС СУДДІВ КРАЙОВИХ СУДДІВ У ГАЛИЧИНІ (1850-1918)	55
--	----

Кольбенко А.

ДО ПИТАННЯ ЩОДО ПОНЯТЬ «НАРОД» І «НАЦІЯ» В ІСТОРИКО-ПРАВОВІЙ ПЛОЩИНІ УКРАЇНИ	59
---	----

Лесик О.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ОРЕНДИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ В СКЛАДІ ПОЛЬЩІ (1919–1939)	62
--	----

Липитчук О.

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК РУМУНІЇ У ХХ СТОЛІТТІ	66
--	----

Майстренко Л.

СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ЗМІНИ НА ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ ВНАСЛІДОК РЕВОЛЮЦІЇ 1848 Р.	72
--	----

Моряк-Протопопова Х.

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК РАДЯНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ШЛЮБ В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТ.	74
---	----

Олійник Ю.ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО СПАДКУВАННЯ
ЛЬВІВСЬКИМ АПЕЛЯЦІЙНИМ СУДОМ (1919–1939) ..... 78**Тищик Б.**ПЕРШІ ЄВРОПЕЙСЬКІ КОНСТИТУЦІЇ
УКРАЇНИ, ПОЛЬЩІ, ФРАНЦІЇ (XVIII СТ.)
ТА ЇХ ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ..... 81**Федущак-Паславська Г.**

ОСОБЛИВОСТІ СПАДКУВАННЯ В АНГЛІЙСЬКОМУ ПРАВІ 86

Шевчук Л.УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ XVII СТ.
ЯК СКЛАДОВА РЕВОЛЮЦІЙНИХ РУХІВ НОВОГО ЧАСУ ..... 89**СЕКЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНО–ПРАВОВИХ НАУК93****Бедрій Р.**ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ
ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ ..... 93**Бондаренко Б.**ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ СУДДІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ
ЯК СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО НЕЗАЛЕЖНОСТІ ... 96**Бориславський Л.**ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ ПЕРЕД ТЕРИТОРІАЛЬНОЮ ГРОМАДОЮ ..... 98**Гураль П.**КОНСОЛІДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ:
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ..... 100**Дубас В.**УСТАЛЕНА ПРАКТИКА ВЕНЕЦІАНСЬКОЇ КОМІСІЇ
В АКТАХ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ..... 105**Камінська М.**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПРИНЦИПИ
ОБ'ЄДНАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД (КОМУН) У ФРАНЦІЇ..... 108**Кобрин В.**КОНСТИТУЦІЙНА ПРОСВІТА
ЯК СПОСІБ КОНСОЛІДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ ..... 110**Лайтер К.**ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗМІНИ
ЮРИДИЧНОЇ ПОЗИЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ УКРАЇНІ ..... 113**Мочульська М.**

«КОНСТИТУЦІЙНА ТИША» ЯК ПРАВОВИЙ ФЕНОМЕН 115

Никорак О.

ФОРМУВАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ:
НІМЕЧЧИНА, ІСПАНІЯ ТА США..... 117

Рабінович С.

ПІДВИЩЕННЯ ДОВІРИ ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДОЧИНСТВА
В УКРАЇНІ: МОРАЛЬНІСНІ ТА ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ 120

Слюсарчук Х.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВИХ ПРАВ:
РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 122

Сподарик М.

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ
ОКРЕМОЇ ДУМКИ СУДДІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ 124

Филинець Є.

РЕАЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ОСОБИ
НА ОСВІТУ ДЕРЖАВНОЮ МОВОЮ:
ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ..... 125

Чорненко В.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ
КОНСТИТУЦІЙНОСТІ ЛЮСТРАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ В УКРАЇНІ..... 129

СЕКЦІЯ ЦИВІЛЬНО–ПРАВОВИХ НАУК**Батенчук М.**

КІНЦЕВИЙ БЕНЕФІЦІАРНИЙ ВЛАСНИК
У ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЛЯХ 133

Богдан Й.

ТРЕТІ ОСОБИ, ЯКІ НЕ ЗАЯВЛЯЮТЬ САМОСТІЙНИХ ВИМОГ
ЩОДО ПРЕДМЕТУ СПОРУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ 137

Босяк М.

ДЖЕРЕЛА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАДОВОЛЕННЯ
ВИМОГ ІПОТЕКОДЕРЖАТЕЛЯ ЗА ДОГОВОРОМ..... 139

Гнатів О.

ОСОБЛИВОСТІ НАКАЗНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
ЗА ЦИВІЛЬНИМ ПРОЦЕСУАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ 142

Грущинська Н.

НЕРУХОМЕ МАЙНО – ОБ’ЄКТ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА..... 144

Дякович М.

ВИМОГИ КРЕДИТОРА ДО СПАДКОЄМЦІВ:
ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ..... 149

Зборівський Ю.-А.

АНАТОМІЧНІ МАТЕРІАЛИ ЛЮДИНИ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН	151
--	-----

Квіт Н.

ЗНИЩЕННЯ ЧИ ПОШКОДЖЕННЯ ВІДОКРЕМЛЕНОГО БІОЛОГІЧНОГО МАТЕРІАЛУ ЯК ПІДСТАВА ДЛЯ ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ	153
---	-----

Кінаш Д.

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗБЕРЕЖЕНИХ СТОВБУРОВИХ КЛІТИН ДИТИНИ ПІСЛЯ ДОСЯГНЕННЯ НЕЮ ПОВНОЛІТТЯ	157
--	-----

Косак В.

ДОГОВІР УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ДОВІРЧОЇ ВЛАСНОСТІ	158
--	-----

Косак С.

УЧАСТЬ ПРОКУРОРА В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	161
---	-----

Кравчик М.

ЗНАЧЕННЯ ГАРМОНІЗАЦІЇ ДОГОВІРНОГО ПРАВА З ПРАВОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	163
---	-----

Лемик Р.

ЗАВДАННЯ ТА ПРАВОВІ ПІДСТАВИ УЧАСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ В ІНТЕРЕСАХ ІНШИХ ОСІБ	165
--	-----

Ленех С.

СТЯГНЕННЯ БОРГІВ «КОЛЕКТОРАМИ»: ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН	169
--	-----

Михайлів М.

КОЛІЗІЙНІ НОРМИ ЩОДО ВІДКРИТТЯ СПАДЩИНИ В МІЖНАРОДНОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ	172
--	-----

Оприско М.

ОСОБЛИВОСТІ НАБРАННЯ ЗАКОННОЇ СИЛИ УХВАЛАМИ СУДУ, ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ АПЕЛЯЦІЙНОМУ ОСКАРЖЕННЮ	174
---	-----

Пасайлюк І.

СКЛАДОВІ ЧАСТИНИ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ ПО СУТІ	177
--	-----

Рим Т.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ КОШТАМИ, ПЕРЕДАНИМИ У ФОНД ФІНАНСУВАННЯ БУДІВНИЦТВА	179
---	-----

Ромовська З.

ДУХ І ЛІТЕРА ЗАКОНУ	181
---------------------------	-----

Сеник С.

ПОСТАНОВЛЕННЯ УХВАЛ СУДУ
НА СТАДІЇ ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНІЙ СПРАВІ 185

Тур О.

ПРОБЛЕМИ ЗАМІНИ БОРЖНИКА
У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ ПРАВОНАСТУПНИКОМ 188

Угриновська О.

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ
ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТУ НАРОДЖЕННЯ АБО СМЕРТІ ОСОБИ
НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ 190

Якубівський І.

ПУБЛІЧНІ ЛІЦЕНЗІЇ В АВТОРСЬКОМУ ПРАВІ 193

Яновицька Г.

СПОЖИВАЧ ЯК СТОРОНА НЕПОІМЕНОВАНОГО ДОГОВОРУ 195

**СЕКЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ,
ІНФОРМАЦІЙНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА**

Білан П.

ЗАХИСТ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ АКЦІОНЕРА
У ПРОЦЕДУРІ ЗЛИТТЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА 198

Гладьо Ю.

ЗАКОНОДАВЧІ ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО СКЛАДУ
ТА СТРУКТУРИ АКТИВІВ ІНСТИТУТУ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ 200

Гринишин Х.

ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ
ВЧИНЕННЯ ЗНАЧНИХ ПРАВОЧИНІВ 203

Гринчак І.

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЖУРНАЛІСТІВ 206

Дюкарева-Бержаніна К.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОРГАН ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
ЯК КВАЗИСУДОВИЙ ОРГАН 208

Калінчук З.

ЗАГАЛЬНІ ТА СПЕЦІАЛЬНІ ПРИНЦИПИ НАДАННЯ
ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ 210

Кметик-Подубінська Х.

ФОТОГРАФІЧНІ ТВОРИ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ 213

Лубчук О.

КІНОСТУДІЯ ЯК СУБ'ЄКТ ПРАВ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА КІНЕМАТОГРАФІЧНИЙ ТВІР 216

Панасюк К.ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПАТЕНТНИХ ПРАВ
ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ОКРЕМИХ КРАЇН ЄС ..... 218**Самагальська Ю., Паснок А.**

ІНСАЙДЕРСЬКА ІНФОРМАЦІЯ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА 220

Суханов М.КЛАСИФІКАЦІЯ КОРПОРАТИВНИХ ОBOB'ЯЗКІВ УЧАСНИКІВ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ..... 223**Тарасенко Л.**УМОВИ КОРИСТУВАННЯ ВЕБ-САЙТАМИ
(TERMS OF SERVICE): ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ЗМІСТ ..... 226**Яворська О.**

СПОСОБИ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ 229

СЕКЦІЯ ІСТОРИКО-ПОРІВНЯЛЬНОГО ПРАВОНАВСТВА**Бедрій М.**МІГРАЦІЯ НАСЕЛЕННЯ
ТА ВИКЛИКИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ ..... 233**Гончаров В.**

«ПОДЕЙКУЮТЬ»: ПЛІТКИ І ПЛІТКАРСТВО З ТОЧКИ ЗОРУ ПРАВА 236

Кахнич В.ДО ПИТАННЯ ПРО ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ..... 237**Кіселичник В.**ЧИ СТАНЕ КОНСТИТУЦІЙНА СКАРГА ЕФЕКТИВНИМ ЗАСОБОМ
ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ? ..... 239**Левицька Н.**

ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ У ПРАВОВІЙ СФЕРІ 242

Ригіна О.ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ ДІЄЗДАТНОСТІ
НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ В США ..... 245**Сирко М.**ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ
АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У США ..... 248**Шандра Р.**МЕТОД «BRAIN FINGERPRINTING»
ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ ЯК ДОКАЗУ У СУДІ 249

Наукове видання

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ
І ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ
В УКРАЇНІ

Матеріали XXVII звітної
науково-практичної конференції

Частина 1

5–6 лютого 2021 р.

Матеріали надруковані в авторській редакції

Ум. друк. арк. – 15,1. Тираж – 20 прим.

Надруковано малим видавничим центром юридичного факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14.